

відсутності фінансових ресурсів може слугувати вагомим джерелом фінансування розвитку соціальної інфраструктури.

Зміцнення дохідної бази місцевих бюджетів через майнове оподаткування надасть можливість місцевим органам влади вирішувати нагальні проблеми окремих територій, враховуючи специфіку кожного регіону та мінімізувати ризики виникнення соціальної напруги у суспільстві.

Список використаних джерел:

1. Розпорядження «Про схвалення концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні» [Електронний ресурс] / Кабінет міністрів України : Розпорядження від 01.04.2014 р. № 333-р. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/333-2014-%d1%80?nreg=333-2014-%f0&find=1&text>.

2. Дубовик О. Ю. Проблеми майнового оподаткування в Україні / О. Ю. Дубовик // Розвиток національної економіки: теорія і практика. – Івано-Франківськ, 2015. – С. 96–97.

УДК 336

Пилипенко О.М.,
Черкаський національний університет
імені Богдана Хмельницького
Шафранська Т. Ю.,
викладач
Черкаський національний університет
імені Богдана Хмельницького

ОСОБЛИВОСТІ САНАЦІЙНОГО АУДИТУ

У процесі становлення ринкових відносин в Україні питання, пов'язані з санацією підприємства, мають важливе практичне значення. Незадовільний фінансовий стан підприємства є причиною його неплатоспроможності та погіршення фінансової стійкості, що призводять до незапланованих втрат, і, як наслідок, до недосягнення необхідного фінансового результату чи навіть банкрутства. Виходячи з цього питання, дослідження фінансових засад проведення санації та стабілізації діяльності підприємства є важливим для забезпечення його подальшої роботи в ринкових умовах.

Для визначення рівня фінансово-господарської діяльності підприємств, що опинилися у фінансовій кризі, і прийняття рішення про необхідність та визначення джерел фінансування санації проводиться санаційний аудит. Санаційний аудит є дуже важливою складовою моделі санації підприємства. Він враховує ідентифікацію даних, експертизу, розроблення висновків та рекомендацій.

У вітчизняній науково-практичній літературі поняттю “санаційний аудит” досі приділялося недостатньо уваги, оскільки здебільшого економісти не вбачали істотної різниці між звичайним аудитом та аудитом, що здійснюється на підприємствах, які перебувають у фінансовій кризі.

Загалом аудит — це незалежна експертиза публічної бухгалтерської та фінансової звітності, іншої інформації щодо фінансово-господарської діяльності суб'єктів господарювання, мета якої — перевірити достовірність їх звітності, визначити повноту та відповідність чинному законодавству здійснюваного обліку та сформулювати висновки про реальний фінансовий стан підприємства[2].

Для санаційного аудиту характерне те, що він здійснюється на підприємствах, що знаходяться у фінансовій кризі. Санаційний аудит є окремим напрямком діяльності аудиторських фірм. Він має свої особливості як щодо методів, так і щодо об'єктів та цілей проведення. Характерною рисою санаційного аудиту є те, що він здійснюється на підприємствах, які перебувають у фінансовій кризі. Санаційний аудит представляє собою поглиблений аналіз фінансово-господарського стану підприємств, який здійснюється на підприємствах, що знаходяться у фінансовій кризі. Метою санаційного аудиту є оцінка рівня фінансової кризи та виявлення на підприємстві фінансової можливості її подолання на основі аналізу фінансово-господарської діяльності суб'єкта господарювання[2].

Теоретичною основою санаційного аудиту є ефективність, економічність та досяжність [3].

Необхідність проведення санаційного аудиту зумовлена тим, що користувачам потрібна інформація про фінансовий стан суб'єкта

господарювання та реальність санаційної концепції. Санаційний аудит можна розглядати як один з інструментів зменшення до певного рівня інформаційного ризику для інвесторів, кредиторів та інших осіб, які мають намір узяти участь у фінансовій санації підприємства.

Санаційний аудит проводиться в 4 етапи: збір інформації про підприємство; проведення оцінки глибини фінансової кризи підприємства; виявлення симптомів та причин фінансової кризи підприємства; прийняття рішення про санацію або ліквідацію підприємства. Для проведення першого етапу використовуються як внутрішні, так і зовнішні джерела отримання інформації, призначені для забезпечення повноти аналізу оперативного та стратегічного положення підприємства. Проведення другого етапу засноване на аналізі фінансового стану підприємства та оцінці ефективності його виробничо-господарської діяльності. В межах цього етапу здійснюються: аналіз фінансового стану підприємства (оцінка динаміки та структури валюти балансу; дослідження та висновки по джерелах власних коштів) та аналіз виробничо-господарської діяльності (дослідження та аналіз сфери виробництва; аналіз складу та ефективності використання основних виробничих фондів; оцінка ефективності використання трудових ресурсів). На третьому етапі, при вивченні симптомів фінансової кризи підприємства, використовують такі основні показники його діяльності, як: рівень ліквідності та рентабельності; якість менеджменту; відносини зі споживачами, виробничими партнерами та державними органами; відносини із засновниками; відносини з банками. Четвертий етап - прийняття рішення про санацію або ліквідацію підприємства проводиться на основі результатів порівняльного аналізу сильних та слабких сторін підприємства. Це і є ключовий момент проведення санаційного аудиту[1].

Слід зауважити, що санаційний аудит не слід ототожнювати з причинно-наслідковим аналізом фінансового стану підприємства, який здійснюється під час розробки плану санації і є складовою частиною класичної моделі санації. Незважаючи на те, що в обох випадках використовуються одні й ті самі методи

аналізу, а також на схожість цілей, між причинно-наслідковим аналізом та санаційним аудитом існує принципова різниця: у першому випадку йдеться про складову процесу розробки плану санації, у другому – про перевірку достовірності та реальності наведених у плані санації даних.

Список використаних джерел:

1.Кравченко Л. И. Анализ финансового состояния предприятия : [учебн. пособ.] / Л. И. Кравченко. – Мн. : ПКФ «Экаунт», 2008.

2.Терещенко О. О. Фінансова санація та банкрутство підприємств: Навч посібник — К КНЕУ, 2004 — 412 с

3.Череп А.В. Фінансова санація та банкрутство суб'єктів господарювання: Навчальний посібник. – К.: Кондор, 2006. – 378 с.

УДК336

*Радченко В.В.,
Черкаський національний університет
імені Богдана Хмельницького*

ФІНАНСОВА ЗВІТНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА

Фінансова звітність є основним джерелом інформації при проведенні аналізу фінансово-господарської діяльності підприємства. У фінансових звітах відображуються як фінансовий стан підприємства, так і результати його фінансово-господарської діяльності.

Рух грошових коштів, у результаті якого поліпшуються або погіршуються фінансові показники підприємства, також знаходить відображення у фінансових звітах.

Фінансові звіти дають змогу не тільки оцінити ефективність фінансово-господарської діяльності підприємства, а й вивчити і проаналізувати механізми управління власним капіталом і прибутком, що завжди важливо для акціонерів підприємства, його потенційних інвесторів і партнерів по бізнесу.

Фінансові звіти відображають поточний фінансовий стан і фінансово-господарську діяльність підприємства або результати його минулої діяльності та фінансовий стан протягом попередніх періодів. Однак за їх допомогою можна не тільки зробити висновки про діяльність підприємства в минулому, а и